

[Rahbæk Møller]

me. Det er for så vidt glædeligt, at stigningerne er stoppet, men det forøger samtidig vanskelighederne for dem, der er i klemme. Derfor er der behov for en gældssanering i landbruget. Vi havde foretrukket det oprindelige forslag med en grundskyldpromille på 11, samtidig med at der blev stillet 200 mill. kr. til rådighed til afhjælpning af landbrugets problemer. Det var mod SF's ønske, at dette tilsagn blev taget af bordet, men det var sket mod, at grundskyldpromillen naturligvis ned-sættes tilsvarende.

VS har udsendt en pressemeddelelse, hvori de bebrejder SF denne holdning. VS' stilling kan kun skyldes, at de helt savner forbindelse med landbrugskredse og derfor ingen viden har om landbrugets kår. Der er stadig væk behov for en gældssanering i landbruget.

Vi håber, at problemet bliver taget op efter nytår, og vi vil meget gerne medvirke til en løsning. Men det er en betingelse for vores medvirken, at der bliver tale om en solidarisk løsning, så de landmænd, der drager fordel af prisstigningerne på landbrugsejendommene, kan bidrage til at hjælpe dem, der er ramt.

Aase Olesen (RV):

Jeg skal kort nævne de to hovedsynspunkter, som fra det radikale venstres side har været fremført her i salen om lovforslag nr. L 67.

For det første: forslaget er hastværksarbejde og hviler på en fejlslutning. Der er efter radikal opfattelse ikke sammenhæng mellem grundværdi og devalueringsevne, og der er intet bilag fra udvalgsarbejdet, der kan rokke os i denne opfattelse. Vi har gentaget gang på gang, at man ikke kan se isoleret på landbrugets devalueringsevne, men at vi måtte se på den samlede virkning af regeringens kriselovgivning og på landbrugets situation som helhed.

For det andet har vi fra første færd understreget, at vi forstod regeringens overvejelser med hensyn til balancen over for lønmodtagerne i byerhvervene. Vi har derfor hele tiden forsøgt at få regeringen til sammen med landbrugets organisationer at forhandle sig til rette i denne sag. Det er komplet uforståeligt for os, at regeringen har ladet denne sag gå i hårdknude, så meget mere som vi har at

gøre med en regering, der efter eget udsagn lægger meget stor vægt på at have et godt forhold til erhvervslivets organisationer.

Det er det radikale venstres absolutte overbevisning, at der kunne have været fundet en løsning, hvis blot regeringen ville have udvist en smule psykologisk sans, også over for landbruget.

Det radikale venstre beklager dybt denne situation, ikke mindst fordi vi finder, at det balancesynspunkt over for det øvrige samfund, som jeg omtalte, kunne og ville være blevet tilgodeset gennem forhandlinger.

Nu står vi i dag med et lovforslag, der er så dårligt, at vi ikke kan medvirke til dets gennemførelse. Et mindretal i den radikale gruppe vil stemme imod lovforslaget, mens flertallet vil undlade at stemme.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg må måske begynde med at klare en misforståelse. Der har været sagt så mange sære ting i forbindelse med disse forhandlinger, og derunder har nogle antydnet, at centrum-demokraterne på en eller anden facon skulle være indblandet i sådanne forhandlinger, at vi havde godkendt det her. Det er naturligvis klart og tydeligt forkert.

Vi har ikke noget ønske om, at dette bliver vedtaget. Vores ikke-ønske om det går så vidt, at skulle det falde og der bliver valg, så har vi intet imod et valg, for så mener vi virkelig, der er grundlag for et valg. Vi mener, det her er så groft, at det burde kunne give anledning til et valg.

Bliver det vedtaget, så er det, fordi vælgerne har stemt, som de gjorde. De har stemt på de partier, der ikke lægger skjul på, at de ser en fremtid i at øge beskatningen af fast ejendom. Det har vælgerne i øvrigt gjort ved to efter hinanden følgende valg. Der ligger altså ansvaret, hvis dette bliver vedtaget.

Centrum-demokraterne har klart sagt fra, og vi har før valget klart advaret imod partier, der tror at kunne løse nogen problemer i dette land ved at plage de mennesker, der har fast ejendom, med ekstra skatter.

For os er det naturligvis et landbrugsproblem. Jeg siger det rent ud: det gør os virkelig ondt, ikke for den enkelte landmand alene – for det kan gøre ondt individuelt, nogen vil det ramme hårdere end andre – men for erhvervet som sådant. Vi, der har fulgt med